

संध्यामिति ॥ तंत्रमार्गेणैतिशेषः ॥ हुतहुताशनः नमस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञान्समापयैदित्युक्तरात्याश्लाघयिष्यति ॥ श्लाघनमुद्धर्तनं तत्पूर्वकंस्नापयिष्यति ॥ नाप्नुश्लाघमानः स्नायादितिब्रह्मचारिप्रकरणस्थापस्तंबस्तृतौतथाव्याख्यानात् ॥ ३३ ॥ कंदं जलोद्भवपद्मादीनां ॥ मूलं स्थलोद्भवानामितितीर्थः ॥ अकर्मण्यं कर्मानुष्ठानाक्षमं ॥ अप्रग्रहं नीवारादिसंग्रहरहितं ॥ अनायकं पालकहीनमित्यर्थतीर्थः ॥ कर्मणिताधुकर्मण्यमित्यतिथिविशेषणं ॥ भोजयिष्यति ॥ कर्मण्यमित्येवचपाठः ॥ अप्रग्रहं यष्टिग्रहणपूर्वकमार्गप्रदर्शकरहितं ॥ अतएवानायकं स्नानादिकर्मप्रवर्तकहीनमित्यर्थकतकः ॥ ३४ ॥ भरिष्यामि स्वयमंधइतिशेषः ॥ ३५ ॥ मामेत्यावाधेद्विर्वचनं मामुद्दिश्य

कोमांसंध्यामुपास्यैवस्नात्वाहुतहुताशनः ॥ श्लाघयिष्यत्युपासीनःपुत्रशोकभयार्दितं ॥ ३३ ॥ कंदमूलफलं हत्वायोमांप्रियमिवातिथिं ॥ भोजयिष्यत्यकर्मण्यमप्रग्रहमनायकं ॥ ३४ ॥ इमामंधांचवृद्धांचमातरंतेतपस्विनीं ॥ कथंपुत्रभरिष्यामिरूपणांपुत्रगार्धिनीं ॥ ३५ ॥ तिष्ठमाभागमःपुत्रयमस्यसदनंप्रति ॥ श्वोमयासहगंतासिजनन्याचसमेधितः ॥ ३६ ॥ उभावपिचशोकावनाथोरूपणौवने ॥ क्षिप्रमेवगमिष्यावस्त्वयाहीनौयमक्षयं ॥ ३७ ॥ ततोवैवस्वतंदृष्ट्वातंप्रवक्ष्यामिभारतीं ॥ क्षमतांधर्मराजोमेविभृयात्पितरावयं ॥ ३८ ॥ दातुमर्हतिधर्मात्मा लोकपालोमहायशः ॥ ईदृशस्यममाक्षय्यामेकांमभयदक्षिणां ॥ ३९ ॥

तिष्ठ मागमः मागच्छेति

वा समेधितः ॥ ३६ ॥ यमक्षयं यमग्रहं ॥ ३७ ॥ यमग्रहगमने स्वप्रयोजनमाह ॥ ततइति धर्मराजोमेक्षमतां ॥ पुत्रवियोगजनकं पूर्वकृतापराधं ॥ अयं मेपुत्रः पितरौविभृयात्पालयतु ॥ ३८ ॥ ननु त्वयायाचितेपि कथमेतल्लभ्यतेइतआह ॥ दातुमिति ॥ लोकपालोपमः ईदृशस्यअनाथस्य अभयदक्षिणां पुत्रदानेन ॥ तदभावेनमहाभयप्राप्तेरितिभावः ॥ कतकस्तुयतोऽयंमेपुत्रःपितरौविभृयात् अतोस्यधर्मराजोभेवान्क्षमतां ॥ शस्त्रघातजन्यदुर्मरणजनकंपापक्षमतामेवंमयाप्रार्थितोदुर्मरणजं दुर्गतिदूरीकृत्य त्वांस्वर्गनयिष्यति ईदृशस्य तपस्विनोममैकां पुत्रतारणरूपाभयदक्षिणां लोकपालत्वाद्दातुमर्हतीत्यर्थमाह ॥ ३९ ॥